

Dr Marv Wilson, Prorocy, Sesja 35, Izajasz, Teksty kluczowe

© 2024 Marv Wilson i Ted Hildebrandt

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest jego ostatni wykład, Wykład 35 na temat kluczowych tekstów Izajasza.

Jestem gotowy, aby zacząć.

Na początek odmówmy słowo modlitwy. W tym dniu zwracamy się do Was, dziękując za Waszą wierność. Każdy dzień jest darem. Wstajemy każdego dnia. To nie jest automatyczne. To ty sprawiasz, że nasze serce bije.

To ty utrzymujesz nasz umysł w świeżości i czujności. To Ty dałeś nam dziś powód do życia. Dziękujemy Ci, że wezwałeś nas do siebie w świecie ciemności.

Nie rozumiemy tego, ale zdumiewamy się łaską Boga i Twoim powołaniem w życiu każdego z nas. Ten sam Bóg, który wprowadził nas w światło ewangelii i dał nam różne miejsca w winnicy, gdzie chce nas rozmieścić. A niektóre z tych miejsc są krótkim przystankiem w życiu. A potem pojawiają się nowe punkty zwrotne. Pomóż nam wiernie Cię naśladować. Dziękuję za Słowo Boże, które kronikę wiernego Boga z ludem.

I mimo że mieli za sobą końcowe biegi, zaułki i wiele innych trudnych doświadczeń, dziękujemy Ci, że nigdy ich nie opuściłeś. I wiemy, że dotyczy to także naszego życia. Zatem pomóż nam nabrać otuchy, czytając proroków, wiedząc, że Ten, który rozpoczął dobre dzieło dla Izraela i powiedział, że będzie je kontynuować aż do końca, jest tym samym Bogiem, który rozpoczął w nas dobre dzieło w przeszłości i przypomina nam, że istnieje przyszłość poza Gordonem. I za to dziękujemy Ci przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

W porządku, kilka rzeczy, o których warto przypomnieć.

W poniedziałek 16-go o godzinie 14:30 odbędzie się egzamin końcowy. Pamiętaj, że mówiliśmy to już kilka razy. Poprawiliśmy program nauczania.

Będzie więc poniedziałek o 14:30. Jak wskazuje program nauczania, obejmie w szczególności wszystkie czytania od 8 kwietnia do 9 maja. Materiał wykładowy, który będzie omawiany, zacznie się od rozdziału Izajasza 6 i zakończy się dzisiaj. Ponadto na egzaminie końcowym mogę zadać pytanie podsumowujące kurs.

Nie jest to nic, do czego mógłbyś się specjalnie uczyć. Ale jeśli zadam tego rodzaju pytanie, będzie ono opierać się na różnych tematach z całego doświadczenia w tym

semestrze. W porządku, czy masz jakieś pytania na ten temat? Byłbym wdzięczny, gdyby na sam koniec dzisiejszych zajęć zechciał Pan dokonać oceny kursu.

I chcę jeszcze wrócić do wybranych, ulubionych tekstów Izajasza. Przyglądamy się różnorodności, na temat której chcę poczynić kilka komentarzy. Niektóre komentarze mają charakter egzegetyczny.

Niektóre z nich mają charakter tekstowy. Niektóre z nich są praktyczne. Niektóre z nich mają charakter homiletyczny.

Niektóre z nich mają charakter historyczny. Ostatnim razem wspomniałem o Zwojach znad Morza Martwego i ich wpływie na kilka czytań Księgi Izajasza. Wzmocniły one ogólny obraz, a mianowicie, że obecnie mamy tradycję tekstową sięgającą ponad tysiąc lat wcześniej niż pełny hebrajski Stary Testament, który mieliśmy w 1010 r. n.e. Teraz ten tekst nie ucierpiał z powodu ogromnego zepsucia, wszystko zostało skopiowane ręcznie, ale potwierdza zasadniczą czystość tekstu, integralność tekstu w procesie kopiowania.

Zatem Biblia, którą mamy dzisiaj, jest tą samą Biblią, której używał Jezus. Słowo o hymnologii, zwłaszcza że dotyczy AJ Gordona. AJ Gordon napisał dwa hymny, a jeden z jego mniej popularnych hymnów opiera się na Księdze Izajasza 33:17. Jeśli pójdiesz do śpiewnika w kaplicy, nazywa się go „Król w swoim pięknie”.

To wyrażenie pochodzi z 33:17. Jest napisane: Twoje oczy ujrzą króla w jego pięknie i ujrzą rozległą krainę. Na przykład w tej części, w rozdziale bezpośrednio poprzedzającym, rozdział 32.1 mówi: Patrzcie, król będzie królował sprawiedliwie, a władcy będą rządzić sprawiedliwie. Wydaje się, że nawiązuje tu do epoki mesjańskiej.

Wtedy otrzymacie sprawiedliwego króla i wtedy na tę ziemię przyjdzie sprawiedliwość i prawość. Domyślam się więc, że kontekstowo aluzja jest następująca: ten król i jego piękno są prawdopodobnie aluzją do epoki mesjańskiej. Tekst mówi, że będzie to kraina, dosłownie, odległości.

Kraina, która rozciąga się daleko, jak to ujął NIV. Rozciąga się we wszystkich kierunkach. Prawdopodobnie oznacza to powszechne panowanie Mesjasza.

Ponownie, Zachariasz 14:9 stwierdza, że będzie on, Mesjaszem, królem nad całą ziemią. Tę koncepcję płaskiego terenu rozciągającego się na pewną odległość porównuje się z obecnym stanem terenu okupowanego przez wroga. Zatem chwalebne panowanie Mesjasza.

Kolejne odniesienie, do niektórych z nich chcę tylko szybko nawiązać. W 35:3 List do Hebrajczyków w Nowym Testamencie w dużej mierze czerpie z Biblii hebrajskiej. List

do Hebrajczyków 12:12 cytuje Izajasza 35:3: Wzmocnij słabe ręce, podtrzymuj uginające się kolana.

Za czasów Izajasza był to czas strachu i drżenia, gdy wróg czał się u drzwi. Pamiętajcie, że Assyria rzeczywiście upadła za panowania Izajasza. Panowanie Izajasza rozciąga się aż do około 680 roku, a było to w roku 701, 20 lat wcześniej, kiedy oczyścił całe południowe królestwo, zwłaszcza Judę, i to pukało do drzwi Jerozolimy.

Więc ten strach i drzenie, kiedy ręce opadają i uginają się kolana. I ta zachęta, aby być mocnymi, to być mocnymi w Panu, to ten sam rodzaj zachęty, o którym czytamy w następnym wersecie, 35,4: Powiedz tym, którzy mają bojaźliwe serca: bądźcie silni, nie lękajcie się, wasz Bóg będzie przychodzić. To były te same słowa, które skierowano do Jozuego w pierwszym rozdziale Księgi Jozuego.

Nie bój się, ale bądź silny. Bądź odważny. I tak równoważy się Pismo Święte, widzieliśmy u proroków, kontrasty, i to jest ludzka odpowiedź na terror, boska odpowiedź.

Jak powiedział miejscowy rabin grupie studentów Gordona, znowu jest to najczęściej spotykane w Biblii przykazanie: „Nie bójcie się”. Pewnie większość z nas nie wybrałaby tego, ale z Biblii hebrajskiej powiedział, że to najczęściej powtarzane przykazanie w Biblii, nie obawiajcie się. Oto inna wersja tego w świetle potencjalnej inwazji asyryjskiej.

W 38:19, chcę tylko skomentować, niektórzy z nas są tu dzisiaj z powodu paradosis, aby użyć greckiego słowa w Nowym Testamencie lub Masora, aby użyć słowa z Biblii hebrajskiej. Dzieje się tak z powodu prawdy przekazywanej od drzwi do drzwi, z pokolenia na pokolenie. I z pewnością paradidomi w Nowym Testamencie, co oznacza przekazać, przekazać, przekazać, przekazać.

A więc idea tradycji. Tradycja ustna była bardzo, bardzo ważną częścią naszego dziedzictwa. Należy pamiętać, że pierwsza książka wyszła z prasy drukarskiej dopiero w latach pięćdziesiątych XIV wieku.

To była niezdarna Biblia Gutenberga po łacinie. Zatem wszystko trzeba było pisać ręcznie. Dlatego też z braku książek trzeba było opierać się wyłącznie na rękopisach, na tradycji ustnej.

I tak Izajasz sugeruje tutaj znaczenie pokoleniowego przekazywania prawdy, ciągłości Bożych obietnic. Ojcowie opowiadają swoim dzieciom o Twoim emecie, o Twojej wierności. Zatem wiara nie polega jedynie na patrzeniu w przyszłość.

Jednym z powodów naszej dzisiejszej pewności jest to, że wiara patrzy wstecz. Został wymiotowany. On był wierny.

On był wierny. I pamiętajcie, jak rabini robią numer na tym emecie , pierwszym, środkowym i ostatnim słowie Biblii hebrajskiej. To bardzo, bardzo ważne słowo, które flagują.

Ponieważ słowo to oznacza niezawodny i godny zaufania, możesz na nim polegać, emet . Zatem prawdą jest to, na czym polegasz.

Emet jest czasami tłumaczony jako prawda. Ale ta prawda jest znana od drzwi do drzwi, z pokolenia na pokolenie. Wielu z nas jest tu dzisiaj, ponieważ mieliśmy wiernych dziadków i rodziców.

Przekazujemy to dalej. Na tym polega geniusz najlepszego możliwego nauczania, zgodnie z 1 Tymoteusza 4:4, gdzie Paweł mówi o czterech pokoleniach nauczycieli. On to przyjął i przekazał innym, którzy także będą wiernymi świadkami.

W rozdziale 40, wersetach 6 i 8, ten fragment został przywołany i zacytowany w 1 Liście Piotra 1:24 i 25. Co kontrastuje z przemijającą naturą człowieka. Jak wiecie, jedynym psalmem w Biblii przypisywanym Mojżeszowi jest Psalm 90.

Jest to psalm mówiący o przemijającej, nagłej, szybkiej, ulotnej i przemijającej naturze życia. Od wieków na wieki Ty jesteś Bogiem, lecz ludzi obracasz w proch. Bóg jest wieczny, lecz ludzie obracają się w proch.

Porywasz ludzi we śnie śmierci. Długość naszych dni wynosi 70 lat lub 80, jeśli mamy siłę. Psalm 90, werset 10.

I tak w pewnym sensie doszedł do rozwiązania tej kwestii w wersecie 12. Naucz nas więc liczyć lub liczyć nasze dni, abyśmy mogli zyskać mądre serce. Serce mądrości, mądre serce.

Bardzo ważne dla pisarzy Biblii hebrajskiej. Jaki jest tutaj kontrast? Izajasz 40 mówi, że wszyscy ludzie są jak trawa. Tak więc, jak to ujął psalm przypisywany Mojżeszowi, są one i są chwalebne jak kwiaty polne.

Trawa więdnie, kwiaty opadają, ale słowo Pana trwa na wieki. Rozdział 40, werset 8. Myślę, że na poziomie osobistym jedną z rzeczy, która popchnęła mnie do nauczania Pisma Świętego w ramach mojej osobistej podróży wiary, był fakt, że masz do czynienia z czymś, co wykracza poza ciebie. Oznacza to, że ma to wieczną wartość.

Wydało mi się to bardzo atrakcyjne. Patrząc na kucharzy gotujących na krótkie zamówienia. Patrząc na ludzi, którzy budują domy, które pewnego dnia zostaną zrównane z ziemią.

Przyglądam się innym rodzajom zawodów, które mają bardzo krótkotrwałą wartość. Ale kiedy masz do czynienia z pismem świętym, jest ono wieczne. I tutaj człowiek nie jest trwały, nie jest trwały w porównaniu ze słowem Bożym.

Człowiek ma w sobie przemijalność i słabość. Jednym ze słów kluczowych w Kaznodziei, Kohelecie, jest wysokość . Chevel to Twój oddech w zimny poranek.

Chociaż czasami używa się na to słowa „marność”, tak naprawdę oznacza ono to, co ulotne, przemijające i szybko przemijające. A tak na marginesie, to jedno ze słów, nasi żydowscy przyjaciele, ilekroć mają pochówek, kilka razy powtarzają słowo hevel , kiedy wnoszą zwłoki na cmentarz. Życie, mówiąc po ludzku, w porównaniu z nami jest jak kwiat, jak trawa, ale szybko więdnie i obumiera.

Ale dla kontrastu, słowo naszego Pana trwa na wieki. I to daje mi nadzieję. To jest odwieczne Słowo Boże.

I to jest część Kazania na Górze, Mateusza 5,18. To samo powiedziano tam, nie tylko w 1 Liście Piotra. Kolejna kwestia, którą chcę poruszyć w rozdziale 40, aby pokazać, jak interpunkcja może różnić się w Piśmie Świętym. W rozdziale 40, który się zaczyna, Nachamu , nachamu , ami , pocieszajcie, pocieszajcie mnie, pocieszajcie mój lud.

Parakeleo po grecku oznacza zachęcanie i pocieszanie. I zapowiedź w wersecie 3, oczywiście, w Nowym Testamencie, w trzech Ewangeliach, głos wołającego na pustyni, Przygotujcie drogę Panu. To jest Jan Chrzciciel.

Nie ma tu żadnej wzmianki o Janie Chrzcicielu; chociaż Jan miał w sobie proroczy głos, zrobił dokładnie to samo, co prorocy Izraela robili przez cały semestr, wzywając ludzi do pokuty, teszuwy. To, co mnie tutaj interesuje, to to, że w poezji hebrajskiej w 40 wersecie 3 jest to ułożone w ten sposób: głos wołającego, wołającego, wołającego, na pustyni, przygotujcie drogę Panu. Lub równoległe przejście, prostujące na pustyni autostradę dla naszego Boga, co prawdopodobnie oznacza przygotowanie starożytnego monarchy z Bliskiego Wschodu.

Usuwasz szorstkie miejsca i wygładzasz je. Gdyby Papież przyjeżdżał z wizytą duszpasterską do Brooklynu, nie musiałby wspinać się po siedmiu schodach kamienicy, żeby się za kogoś pomodlić. Znaleźliby sposób na windę.

Wygładziliby to jak najbardziej. To, co uważam za interesujące, to inna interpunkcja w Jana 1:23, Mateusza 3:3 i Marka 1:3. Jan mówi, że jestem głosem wołającego na pustyni.

To właśnie tam Jan na pustyni Judei, gdzie się znajdował. A potem zaczyna się cytat: Przygotujcie drogę Panu. Od tego cytat zaczyna się w Nowym Testamencie.

U Izajasza jest inaczej. Dlatego uczeni czasami spierają się o interpunkcję. Jednak jedyne, na co chcę tutaj zwrócić uwagę, to fakt, że autorzy Nowego Testamentu korzystają ze Starego Testamentu na różne sposoby.

To nie było mechaniczne. Czasami używano go w taki sposób, w jaki brali teksty Starego Testamentu i w pewnym sensie dostosowywali je do własnych celów. Widzieliśmy, że w okrzyku bojowym Reformacji sprawiedliwi będą żyć wiarą.

W czasach Habakuka sprawiedliwy człowiek, sprawiedliwy, żyje wiernie. Paweł pojawia się w Liście do Rzymian 1,16 i 17 lub gdziekolwiek indziej. Pamięć może mnie tam zawieść.

Ale on jest uwikłany w kontrowersję dotyczącą wiary uczynków. Mówi także o wierze w Chrystusa jako przedmiocie wiary. Co z pewnością nie było bezpośrednim zmartwieniem Habakuka.

Habakuk zawołał: spójrz, Babilon jest u twoich drzwi. Polegaj na Bogu. Bądź wierny dzień po dniu.

Tak powinieneś żyć. Zaufanie, mocne i niezachwiane oddanie Bogu Wszechmogącemu. Na żywo przez Emunę.

Tak żyjesz. Pojawia się więc Paweł i ma inne zdanie na ten temat. Chodzi mi o to, że nie należy mieć z góry przyjętych ani mechanicznych założeń dotyczących tego, w jaki sposób pisarze muszą cytować.

To nie jest tak, że dzisiaj piszesz pracę semestralną. Pisarze szukali różnych rzeczy. Czasami podpowiadają.

Czasami robią niuanse. Czasami jest to dosłowny cytat. Cała gama różnych zastosowań Pisma Świętego.

John wołał ludzi, żeby się przygotowali. Mesjasz był tutaj i dokonywał chrztu sprawiedliwości przez pokutę za grzechy ludzi, przygotowując się na to wielkie wydarzenie. Więc dzwonił do ludzi.

Dlatego też pustynia nie jest najważniejsza. Chociaż był na pustyni judzkiej, przyszedł do doliny Jordanu. To właśnie tam udzielał swego chrztu.

Nie na pustyni. Dlatego wzywa ludzi, aby się przygotowali. Jesteśmy w Jordanie.

Nie wiemy dokładnie. Istnieje wiele możliwych miejsc, w których on, biblijny mykwa, zanurzył się. Czasami słyszymy, jak wyrażenie wpada do wiadra.

To pochodzi od Izajasza. Izajasz wywarł wpływ na niektóre wyrażenia, których używamy w życiu codziennym – rozdział 40, werset 15.

Narody są jak kropla w wiarze. Oto ocena, jaką Bóg nakłada na narody. I naprawdę nie potrzebuje ich rad ani męskich.

To interesujące u kandydatów na prezydenta, gdy w swoich przemówieniach umieszczają Pismo Święte. Aby uszczęśliwić wszystkich, zazwyczaj sięgają do Starego Testamentu, a nie do Nowego. Pamiętam, że Lyndon Baines Johnson przyszedł do prezydenta.

Zacytował 1 rozdział 3 Księgi Królewskiej z Księgi Salomona. Modlitwa była modlitwą o mądrość. Dawanie serca słuchającego, mówi Hebrajczyk.

Jestem młoda. Nie wiem, jak wyjść ani jak wejść. Potrzebuję mądrości, aby osądzać ten lud.

Pamiętam, jak w 1972 r. Nixon i McGovern zorganizowali konkurs prezydencki. Pamiętajcie, że w swoim przemówieniu McGovern wspomniał o Izajaszu 40, wersecie 31. Ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odnowią swoje siły.

Będą szybować na skrzydłach jak Nesher , jak orzeł. Będą biegać i nie będą się męczyć. Będą chodzić i nie mdleć.

I tu znowu, czym jest duchowość? Allah, Biblia hebrajska, życie to chodzenie z Bogiem. To podróż. Biegnij, idź, a Bóg odnowi cię na drogę.

Niektórzy z Was mają dziadków, a niektórzy pradiadków. Trzeba ich zachęcać w ostatnich latach życia. Izajasz to wspomniał werset, który możesz zanieść seniorom w rodzinie lub osobom przebywającym w domu opieki.

Izajasz 46, werset 4, aż do twojej starości i siwych włosów, Ja nim jestem. Jestem Tym, który cię podtrzyma. Stworzyłem cię i będę cię nosić.

Bóg nie opuszcza nas w czasie podróży, nawet gdy słabną nasze zdolności fizyczne i umysłowe. I to jest zachęcające słowo nadziei na starość. Wszyscy jesteśmy zainteresowani misjami i interesujące jest, jak księga Izajasza w różny sposób wpłynęła na różnych ludzi.

Weźmy Williama Careya, który udał się do jakiego kraju? Indie. Williama Careya. Znalaziono w rozdziale 54, wersecie 2, wersecie, który był dla niego bardzo znaczący.

Był szewcem w Anglii. I ten interesujący werset, który, jeśli wrócimy do poprzedniego wersetu, Jerozolima jest tutaj opisana lub symbolizowana jako kobieta żyjąca w

nomadycznym namiocie, namiocie nomadów. Ten rozdział ostatecznie mówi o przyszłej chwale Syjonu, ale werset 2 tutaj wyraźnie mówi: powiększ miejsce swojego namiotu, rozciągnij szeroko zasłony swojego namiotu, nie powstrzymuj się, wydłuż swoje sznury, wzmocnij swoje paliki.

Ta ogólna koncepcja rozszerzenia brzmi trochę jak modlitwa Jabeza, która przyniosła wiele sukcesów i mnóstwo pieniędzy. Czytałeś kiedyś modlitwę Jabesa? Myśl na dużą skalę. Jakakolwiek część Biblii, która mówi ci, abys myślał na wielką skalę.

Tutaj Jerozolima jest symbolizowana jako kobieta mieszkająca w namiocie; może to oznaczać, że potomstwo, duchowe potomstwo, przyjdzie z daleka. Z pewnością w prowincji Bożej, w epoce mesjańskiej, zarówno Żydzi, jak i poganie zostaną włączeni do ludu Bożego. Zatem judaizm zawsze był religią, która nie tylko zaglądała; to wyglądało.

Samuel Sandmel, który jest jednym z wielkich uczonych żydowskich połowy ubiegłego wieku piszącym o chrześcijaństwie, powiedział, że impuls misyjny wczesnego chrześcijaństwa opierał się na wcześniejszym impulsie misyjnym Żydów. I tak, począwszy od Jerozolimy, Samarii, aż do najdalszych krańców świata, jak to ujął Izajasz, wybrzeża czekają na Twoje prawo, oczekując, że nie tylko Abraham będzie objęty tym konkretnym przymierzem, ale wszystkie narody będą przez Ciebie błogosławione Abrahama i przez twoje potomstwo. Tak więc ten rozbudowany namiot i jeśli możemy spojrzeć na lud Boży jako na część namiotu, a gdy rodzina się powiększy, dodamy do namiotu namiot, będziemy mogli przyszyć nowe części, aby wszyscy byli pod namiotem.

Cóż, William Carey pomyślał poza swoimi granicami i zgodnie z naleganiem Jerozolimy, Bóg, jak to ujmuje werset 5, nazywany jest Bogiem całej ziemi i pragnie jako Bóg całej ziemi dotrzeć do wszystkich ludzi. Jeden z pięknych sposobów antycypacji ewangelii znajduje się w 55:1. Wszyscy wiemy, że ewangelia jest darmowa i łaska jest darmowa, ale niektóre postaci i obrazy użyte w Biblii hebrajskiej to przewidują. 55.1 przedstawia piwnicę z wodą na ulicach Jerozolimy w pólsuchym klimacie, gdzie ludzie ulegają odwodnieniu, szczególnie późną wiosną i w miesiącach letnich.

Tak więc w Jerozolimie, rodzinnym mieście Izajasza, wyobraża sobie scenę przedstawiającą osobę, która jest sprzedawcą wody, przechodzącą ulicami. Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, tyle że ten sprzedawca wody jest inny. Wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupcie, a nawet zjedzcie.

Mam tu trochę innych rzeczy. Rzeczywiście, dostaję świetne rzeczy. Przyjdź, kup wino i halav, mleko, bez pieniędzy i bez kosztów.

Zwróćcie uwagę na podkreślenie miejsca, w którym zaczyna on od postaci znanej sceny z ulic Jerozolimy oraz od sceny z życia codziennego sprzedawcy wody. Następnie podkreśla kwestię gaszenia duchowego pragnienia. Po co wydawać pieniądze na to, co nie jest chlebem, a swoją pracę na to, co nie nasycy? Słuchaj mnie i jedz to, co dobre, a twoja dusza będzie rozkoszować się najbogatszymi sprawami.

Mówi więc tutaj o czymś duchowym. Musimy kupować bez pieniędzy. Dlaczego? Ponieważ, jak mówi Księga Przysłów, mądrości nie można zdobyć za złoto.

Rzymian 6,23, darem Bożym jest życie wieczne. Myślę, że obraz jest taki, że sprzedawca wody zadowoli cię tylko na 30 minut, a potem znów będziesz spragniony. Natomiast pragnienie duchowe, czyli ewangelia Jana, woda żywa, którą Jezus podaje kobiecie przy studni, jest innego rzędu.

Zatem spragnionych zapraszamy tutaj do wody życia, a wino i mleko symbolizują obfitość itp. Jeszcze kilka innych chcę na szybko wspomnieć. 56.5, byliście w Jerozolimie, byliście w Muzeum Holokaustu, Yad Vashem, które w ciągu ostatnich kilku lat przeniosło się do pięknego, nowego, nowoczesnego obiektu.

Swoją nazwę zawdzięcza Izajaszowi 56:5, słowom „pamiętka” i „imię”. Yad to hebrajskie słowo oznaczające twoją rękę. Tak.

Jak wygląda Yad? Wygląda jak, ma kształt zaokrąglonego pomnika, który można zobaczyć na cmentarzu. Dlatego właśnie jest to tłumaczone jako pomnik, jest to pomnik-pomnik i nazwa, Yad Vashem, mająca na celu pamięć o ludziach Holokaustu. A imię było równe ludziom i ich reputacji.

W tym samym rozdziale idziesz dwa wersety dalej, napisane na drzwiach większej liczby synagog na świecie. Czy ten werset jest czymś więcej niż jakikolwiek inny pojedynczy werset? Właściwie ten werset jest nawet cytowany w Nowym Testamencie, jest bardzo ważny. Mój dom będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich narodów, Izajasz 56:7, co oznacza, że nikt nie będzie mógł was powstrzymać od synagogi.

Miał to być Bet Ha-Tefillah, czyli dom modlitwy. Pamiętaj, kiedy studiujesz Nowy Testament, nie widzisz tego w tabernakulum Starego Testamentu. Kiedy spojrzysz na Świątynię Heroda, zobaczysz, że znajdował się tam dziedziniec dla pogan, co jest tylko przypomnieniem, że do Świątyni przychodzili ludzie, którzy nie byli Żydami.

Miało to być miejsce modlitwy wszystkich ludzi. Kiedy odbywałem wiele takich wycieczek z uczniami Gordona do synagog, zawsze podkreślam, że zawsze jesteś mile widziany w synagodze, aby przyjść na studia, pomodlić się i odwiedzić. Jest to dom modlitwy dla wszystkich ludzi.

Wszystko, co musisz zrobić, to wydobyć ten werseł i dostać bilet z tym werselem. Jedynym wyjątkiem są święta, kiedy potrzebne są bilety, bo jest bardzo, bardzo tłoczno. Niektórzy z was byli ze mną w synagodze i jest tylko jedno miejsce w Biblii, które mówi, że w każdy szabat powinien być szabat Onik.

Oneg Szabat, Oneg, ONEG, czyli rozkosz. A Onik Szabat pochodzi z jednego miejsca w Biblii, a jest to 58:13. Mówi, że jeśli Sabat nazywacie rozkoszą. I tak zazwyczaj w każdej synagodze w piątkowy wieczór, po nabożeństwie czytania Tory, odbywa się Onik Szabat, który odnosi się do godziny spotkań towarzyskich, dzielenia się poczęstunkiem, pogawędek z przyjaciółmi i okazjonalnego ustawiania prelegentów lub programów.

Studenci Gordona, zajęło mi co najmniej 12 lat organizowanie w lokalnych synagogach programów z okazji szabat Onik. Stąd właśnie pochodzi to wyrażenie, które sprawia, że Sabat jest przyjemnością, a nie przeszkodą. Kilka innych rzeczy w tym 58. rozdziale.

To wspaniały rozdział o poście i o tym, czego pragnie Bóg, aby uporać się z niesprawiedliwością, uciskiem, troską o głodnych, bezdomnych i nagich. To znaczy, to jest starotestamentowa wersja Ewangelii Mateusza 25. W wielkiej i ostatniej łapance, w której owce i kozy są oddzielone, Mateusza 25,31-46, język jest tutaj praktycznie identyczny z tym, co ludzie chcieli zrobić dla innych.

I tu znowu religia kapłańska, post, a religia prorocza, działanie. Ponownie wydaje się, że czasami wymaga to albo, albo, ale oczywiście chodzi o jedno i drugie, w kontekście Starego Testamentu. Jeśli chodzi o hymnologię, niektórzy z Was znają Ziemię Beulah.

Dotarliśmy do krainy kukurydzy i wina. Ziemia Beulah. Uważam, że bycie wnikliwym w sposobie, w jaki słyszysz słowa śpiewników swojego pokolenia, coś pomija.

Nasze chóry uwielbienia są tak samo dobre, jak są i równie powtarzalne, jak są, co jest semickie, więc przywiązuję dużą wagę do powtarzania rzeczy. Tak uczynili Hebrajczycy. Ale treść, biblijne aluzje do historii Izraela, do werseł biblijnych i tak dalej.

Gdzie jest Ziemia Beulah? Cóż, ba'al po hebrajsku oznacza poślubić. A beulah oznacza żonaty. A kiedy spojrzysz na 62:4 i 5, Syjon będzie miał nowe imię.

I Bóg mówi, ze względu na Syjon, nie zamierzam milczeć. Przez wzgląd na Jerozolimę nie będę milczeć. I był czas, gdy Jerozolima została najechna przez wrogów.

W wersecie 4 było opuszczone, było opuszczone, ale będziecie mieli nowe imię, Hepsi bah. Moja matka groziła, że jeśli urodzi córkę, będzie to Hepi lub Hepsibah, co jest pięknym imieniem. To żeńskie imię.

Hepsibah oznacza moją radość i moja przyjemność jest w niej. A wasza ziemia będzie nazywana Beulah, czyli ziemia zamężna. Bo Pan upodoba sobie w tobie i twoja ziemia będzie zamężna.

Zatem Syjon jest teraz świętą oblubienicą Boga, a nie małżonkiem, który dopuścił się niewierności. Jak oblubieniec raduje się ze swojej oblubienicy, tak twój Bóg będzie się radował z ciebie. I tak, po 1 do 39, było znacznie więcej oceny.

Te ostatnie rozdziały Księgi Izajasza są o wiele bardziej pozytywne, dodają otuchy i przynoszą nadzieję. Nawet wpływ Pawła z tej księgi, 64,8, jesteśmy gliną, ty jesteś garncarzem, jesteśmy dziełem twojej ręki. Nawet Paweł posługuje się tym obrazem proroków.

Glina w dłoni garncarza do wyrobu naczyń, formowania i kształtowania. Jesteśmy gliną, a ty garncarzem. Myślę, że to wspomniały antropomorfik.

Bóg czyni z każdego naszego życia dzieło sztuki, jak to ujął Heschel. Każde dzieło sztuki będzie inne. Ale formowalność, elastyczność i giętkość są kluczowe.

Dla mnie było to jedno z najwspanialszych doświadczeń związanych z nauczaniem w Gordon, gdzie pracują ludzie otwarci na naukę. To jest mały uczeń Księgi Przysłów, ten, który dosłownie jest otwarty. Tłumaczymy to dosłownie prosto, ale jest to ten, którego można się uczyć, którego można się uczyć, który jest giętki i który rzeczywiście może być uczniem.

A to jedno z najlepszych miejsc na całe życie. Podobnie jak glina, ucz się nowych rzeczy, a nauka się dzieje. To wyrok na całe życie.

Jesteś na intensywnym etapie rzeczy. Ale każdego dnia, podobnie jak psy, uczymy się nowych sztuczek. Tak więc ludzie uczą się nowych rzeczy w szkole wiary.

W porządku, to moje ostatnie słowo z mojego kursu o prorokach i kończymy na Izajaszu. Kevin szybko przeprowadzi ocenę kursu, a my będziemy gotowi i wszystko zakończymy.

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest jego ostatni wykład, Wykład 35 na temat kluczowych tekstów Izajasza.